

MOVING PEOPLE

EINDVERSLAG

POWEROFARTHOUSE

WE CAN'T SAY WE DON'T KNOW

STORIES THAT NEED TO BE TOLD

Afgelopen jaar werd een jaar waarin ongekend veel mensen op de vlucht waren voor oorlog, geweld en onderdrukking. Spraken we begin 2015 nog over 51 miljoen vluchtelingen wereldwijd, naarmate het jaar vorderde steeg dit aantal met ruim 8 miljoen en werd een recordaantal bereikt van bijna 60 miljoen (!) vluchtelingen. 60 miljoen verhalen. Verhalen waar niemand op zit te wachten. Of erger nog; mensen waar niemand op zit te wachten.

Vaak wordt vergeten dat vluchtelingen 'echte' mensen zijn met verhalen, mensen met dromen. Mensen met het verlangen om een normaal leven te kunnen leiden. Mensen zoals jij en ik. En hoewel globalisering de wereld verandert en technologische ontwikkelingen de grenzen doen vervagen, lijkt de belevingswereld van veel mensen juist kleiner en kleiner te worden. Mensen trekken zich terug in de bescherming van eigen land, stad, dorp of gemeenschap, waardoor tegenstellingen versterkt worden in plaats van dat ze verdwijnen. Het is moeilijk om betrokkenheid te tonen en solidair te zijn met anderen op deze manier.

CONCEPT

Des te meer reden voor Power of Art House om vluchtelingen een gezicht geven en hun verhalen te vertellen door middel van een artistieke interventie. Een interventie die ogen opent, verbindt, empathie en sociale cohesie versterkt en mensen op een andere manier laat kijken naar vluchtelingen, naar medemensen. Zonder een wijzend vingertje of politiek statement wilden wij laten zien welke menselijke verhalen er schuilgaan achter de overweldigende nieuwsbeelden en zogenaamde 'zwermen vluchtelingen'. Maar ook dat vluchtelingen hun menselijke waardigheid willen behouden.

Naar aanleiding van de omgeslagen bootjes op de Middellandse Zee eind 2014, waarbij honderden vluchtelingen verdronken, en de gruwelijke reacties die dit uitlokte – mensen die opgelucht waren, blij dat er weer wat minder vluchtelingen naar Europa kwamen – ontstond bij ons het idee om een positief tegengeluid te bieden. We **móesten** iets doen. Weer terug naar het menselijke, het sociale.

De harde vluchtelingenrealiteit in een aabare vorm. Met het idee 'klein = fijn' begonnen we aan de uitwerking en ontwikkeling van een street art project met kleine vluchtelingen die overal opdoken in de straten. Die symbool zouden staan voor vluchtelingen wereldwijd. Verspreid op openbare plekken in de grote en relevante steden Amsterdam en Den Haag, waardoor een zo breed en divers mogelijk publiek ermee in aanraking zou komen. Plekken waar je het niet verwacht, waar je verrast wordt door een creatieve interventie; op straat, bankjes, pleinen, parken, bushaltes, bruggen, musea, stophaltes....

Waren de beeldjes in een eerste stadium nog in kleivorm en dachten we in aantallen van enkele honderden, al gauw ontstond het plan om de miniatures 'echter' te maken en in grotere getale te verspreiden om meer impact teweeg te brengen. We wilden echte mensen erbij betrekken om hun persoonlijke verhalen een podium te geven. Kleine, tastbare verhalen van de menselijke stemmen achter de eindeloze vluchtelingen-cijfers in de krantenkoppen. Stories that need to be told, met een kunstzinnige knipoog.

De eerste schetsbeeldjes in kleivorm.

Moving People moest tevens een street art project worden waarmee mensen hun eigen stem en betrokkenheid bij dit thema op een creatieve manier konden tonen en delen met anderen. Als mensen zelf een miniatuurvluchteling zouden ontdekken in de stad, dan mochten ze die ook meenemen en verplaatsen. Hiermee konden de beeldjes fungeren als reizende storytellers en konden hun verhalen door nog meer mensen gelezen worden.

VAN IDEE NAAR 3D – HET PROCES

Via verschillende social media kanalen en met steun van instanties als VluchtelingenWerk, ASKV en We Are Here werden tien vluchtelingen uit onder meer Irak, Iran, Eritrea, Somalië, Rwanda en Oeganda uitgenodigd in onze studio om model te komen staan voor hun eigen 3D beeldje. De thema's, herinneringen, gebeurtenissen en gevoelens die in de – uiterst indringende - interviews met deze mensen naar voren kwamen, werden visueel vertaald in hun pose. De deelnemende (ex)vluchtelingen vonden het erg fijn en waren zeer dankbaar dat we hun verhaal een podium wilden geven. Ze gaven tevens aan graag mee te werken aan een kunstproject dat op deze manier positieve aandacht genereert voor de verhalen en gezichten achter de vele vluchtelingen. Hun verhaal zou symbool staan voor alle andere mensen die momenteel op de vlucht zijn of nog slaan.

Alex, gevlucht uit Oeganda in 2014

**'Iedereen die jou wil beschermen,
loopt zelf ook gevaar.'**

Arjuman, gevlucht uit Irak in 2003

**'Ik hoop dat ik de stem van mijn
moeder ooit nog eens hoor.'**

Istahil, gevlucht uit Somalië in 1991

'In Nairobi sliep ik op straat, illegaal, zonder geld'

Lin & Remy, gevlucht uit Rwanda in 1994

'Ik moest haar vertellen dat haar broertje was doodgeschoten.'

Bij de Mallenmakerij.

Vervolgens werden de deelnemers 3D gescand door een professioneel scanbedrijf. Deze scans werden vervolgens 3D geprint, waarna beeldjes van circa 10 cm ontstonden. Tien zeer diverse krachtige beeldjes. Van deze beeldjes werden siliconen mallen gemaakt. Door middel van het volgieten van deze mallen konden de tien beeldjes vermenigvuldigd worden naar 23.970 stuks, dat gelijk stond aan het aantal asielaanvragen in Nederland in 2014. Na berekening van de nieuwe kosten en inkomsten bleek het produceren van dit aantal echter niet mogelijk. Wij kozen daarom voor een iets lager en haalbaarder aantal, passend binnen de definitieve inkomsten en gebaseerd op het basisaantal van Moving People: tien verschillende beeldjes, naar aanleiding van tien persoonlijke verhalen. Elk beeldje zou nu 1001 keer vermenigvuldigd worden naar een totaal van 10.010 stuks, zodat elk verhaal op 1001 plekken in de stad verteld kon worden.

In samenwerking met de Amsterdamse sociale werkplaats Pantar werden alle beeldjes met de hand gegoten met milieuvriendelijk gips en tot slot beschilderd en gelakt. Dit bleek nog een flinke uitdaging! Het vergde enorme precisie, oog voor detail en strakke begeleiding om tot voldoende aantallen en mooie uitvoering te komen. De eerste maand was Power of Art House dan ook dagelijks in de werkruimte van Pantar te vinden, ter coördinatie van de werkzaamheden. Gaandeweg kreeg het team, bestaande uit circa 20 onverminderd enthousiaste mensen, de draai te pakken en werd er elke dag vol trots en toewijding gewerkt aan het vermenigvuldigen van de duizenden handgemaakte beeldjes. Tafels vol unieke beeldjes waren het bewijs van het harde werk van Pantar, een prachtig gezicht bij iedere binnenkomst!

Na te zijn opgedroogd kreeg elk beeldje een klein stickertje met daarop de website movingpeople.nu. Deze website vormt nog steeds het visuele platform waar de indringende en verrassende verhalen achter de beeldjes samenkomen, maar waar ook dit gehele proces, tips en alle social media berichten en fotomateriaal gedeeld worden.

Bij de Amsterdamse sociale werkplaats Pantar.

Bij de Amsterdamse sociale werkplaats Pantar.

LANCERING

Op donderdag 3 september 2015 was dan het eindelijk zover: we lanceerden de eerste lichting miniatuur-beeldjes van Moving People in de straten van Den Haag. Samen met 20 enthousiaste vrijwilligers en geïnteresseerde pers verspreidden we ons over de verschillende uitgestippelde routes en 10 beste locaties van Den Haag. Duizenden beeldjes werden geplaatst op druk bezochte en bekende plekken zoals het Binnenhof, de Hofvijver, het Torentje, het Vredespaleis, het ministerie van Defensie, OCW, Buitenlandse Zaken, Sociale Zaken, het centraal station, het Mauritshuis, het Vredespaleis, Paleis Noordeinde, Het Plein en het Spui. Ze doken overal op! In Amsterdam deden we de volgende dag onder andere het Museumplein aan, Artis, de grachtengordel, het Leidseplein, langs de Amstel, Oosterdokseiland, Vondelpark, de ambtswoning van de burgemeester en het Westergasterrein.

Start van de lancering met 20 vrijwilligers in onze studio.

Overal waar de beeldjes werden neergezet trokken we de aandacht van omstanders. Vele nieuwsgierige blikken en enthousiaste reacties sterkten ons in de gedachte dat dit een project was dat nieuwsgierigheid zou opwekken bij een brede groep mensen, onverwachts een maatschappelijk thema kon aankaarten, impact kon creëren en erg geschikt zou zijn om verder te delen via social media en andere fysieke locaties waar mensen de beeldjes neer wilden zetten of mee naartoe wilden nemen. Zelfs op politiek gevoelige plekken als het Binnenhof, werden de beeldjes omarmd door zowel bezoekers, medewerkers als de bewaking.

Beeldjes op het muurtje bij EYE te Amsterdam

Beeldje naast ingang van Tweede Kamer / Binnenhof

Op de pont bij Amsterdam CS

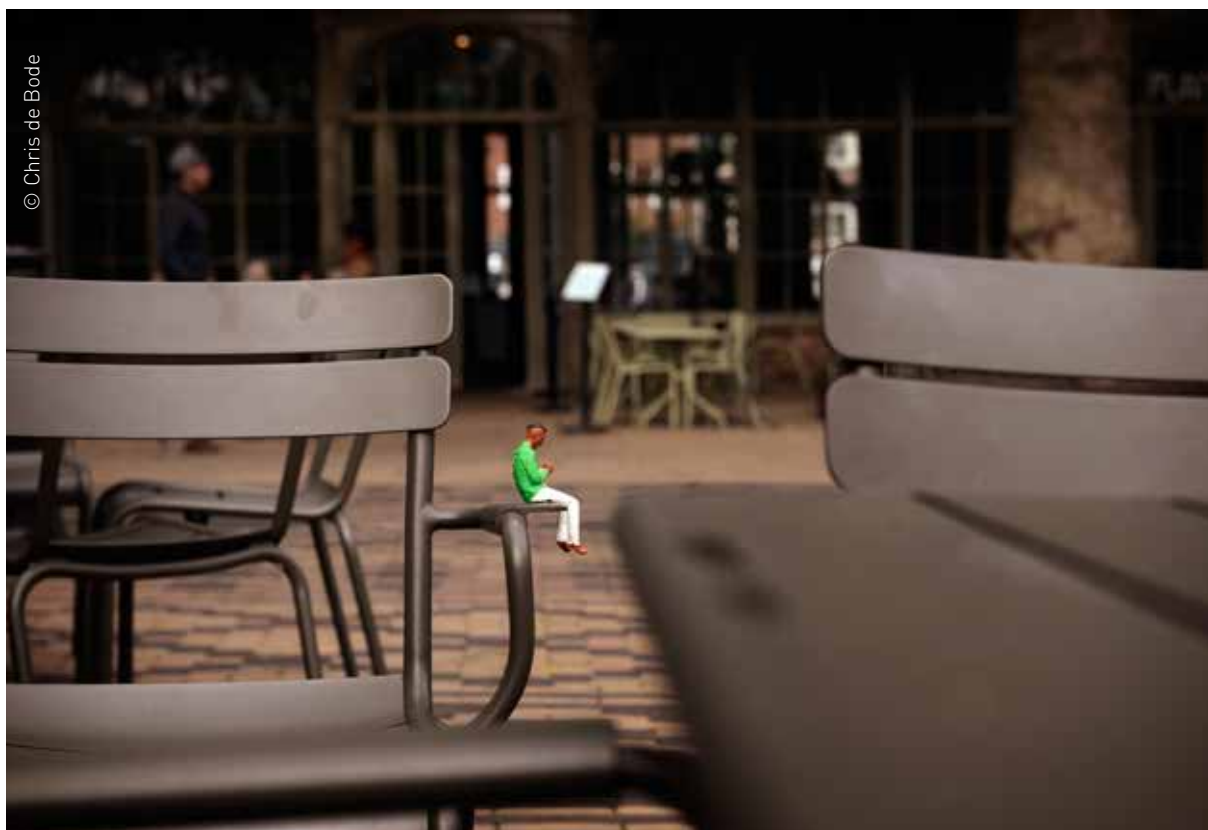
Op een bankje in Den Haag

Alle beeldjes voor de ambtswoning van burgemeester Van der Laan in Amsterdam

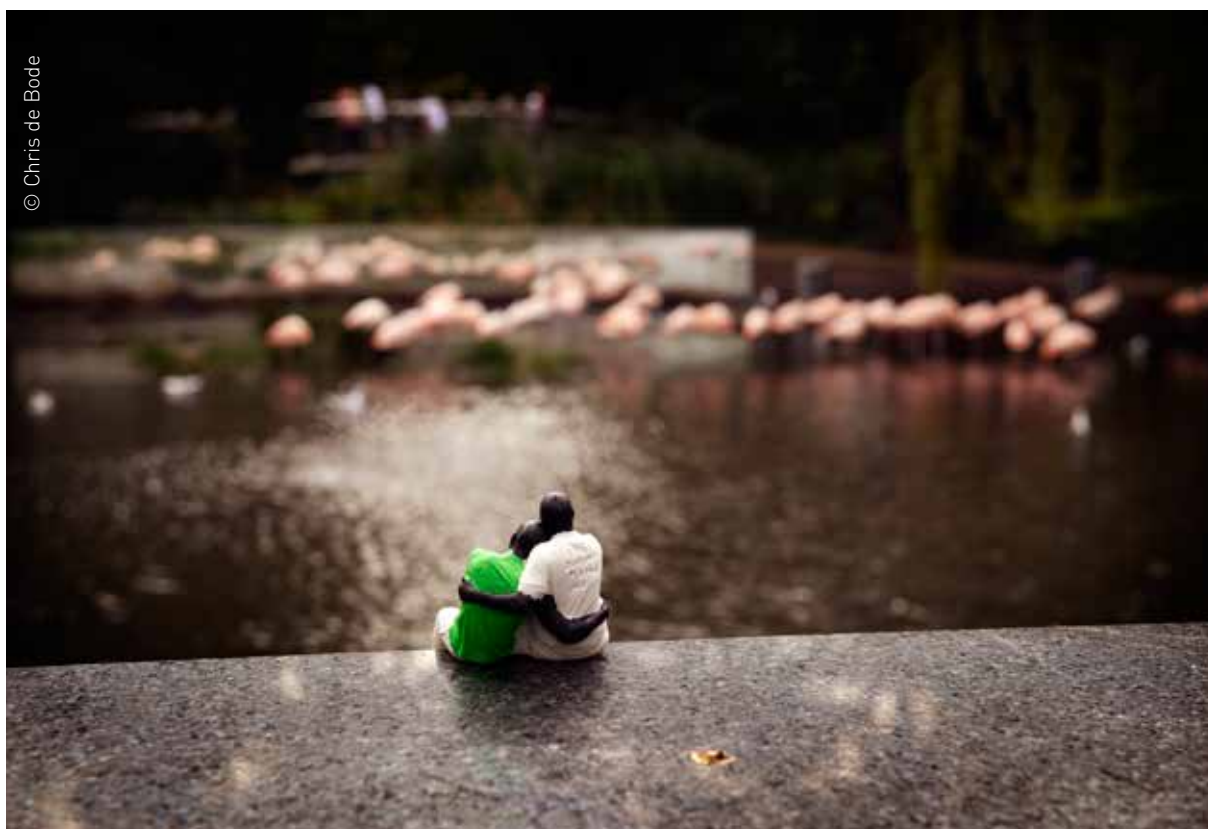

Arjuman op de voorgevel van het Amstelhotel te Amsterdam

© Chris de Bode

Bahram op het terras van Artis te Amsterdam

© Chris de Bode

Lin en Remy bij de vijver van Artis te Amsterdam

SOCIAL MEDIA

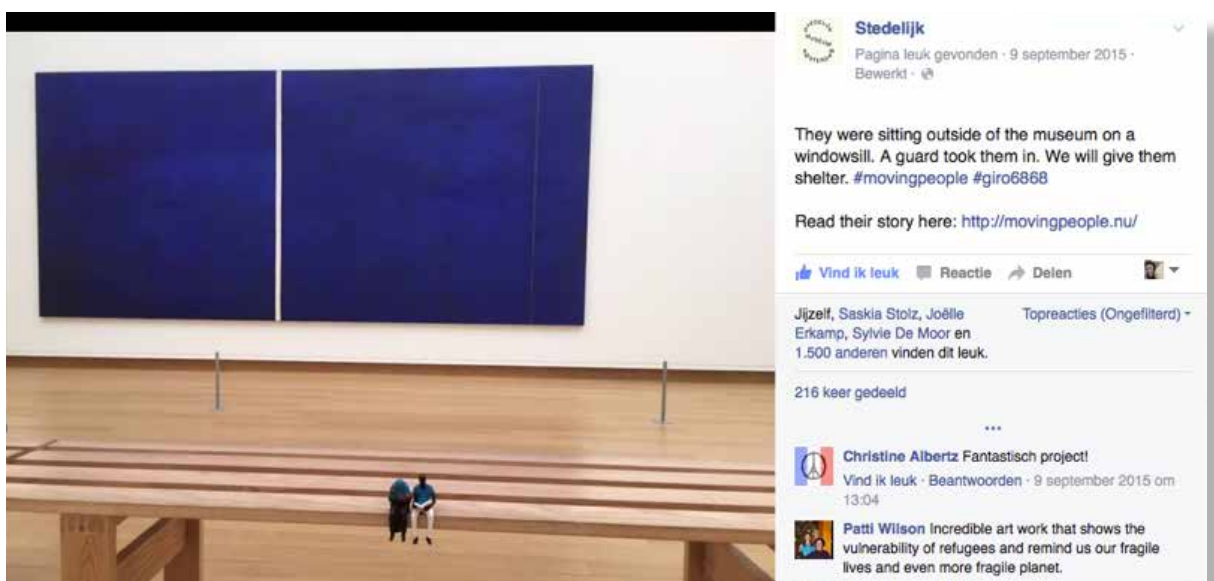
Al snel werden de beeldjes door voorbijgangers ontdekt, bekeken, meegenomen en via social media gaven mensen en instellingen en masse gehoor aan de vraag de verhalen en foto's verder te verspreiden met #MovingPeople. Via deze hashtag zagen we de beeldjes op Twitter, Facebook en Instagram werkelijk overal opduiken. We zagen veel berichten en foto's binnendruppelen van beeldjes die door organisaties en horeca omarmd werden en bij regen een warm, droog plekje kregen op bureaus, op de bar en bij koffieautomaten. Mensen omarmden de beeldjes als ware 'menschjes' en zochten via movingpeople.nu uit wat er achter zat. De verhalen en vluchtelingenbeeldjes doken in rap tempo op, op hele andere plekken dan waar ze neergezet waren. En per mail en social media ontvingen we enorm veel lieve reacties en steunbetuigingen van particulieren, maar ook politici en organisaties.

We ontvingen vele verzoeken voor het plaatsen van de beeldjes op kantoren en evenementen van o.a. Amnesty International, Dance4Life, Micropia (Artis), DeBalie, de Stadsschouwburg Amsterdam,

De Brakke Grond, het Humanity House, Artsen zonder Grenzen, de ZuidAs, tijdens de Nacht van de Dictatuur (ProDemos), in Felix Meritus / Felix in de Steigers, Melkweg, verschillende cultuurpodia en theaters (Compagnietheater, Pakhuis de Zwijger, Frascati), de Centrale OBA, in het Vredespaleis, de Haagse Hogeschool, de Amstelveense Stadsschouwburg, Kerk in Actie, het Beatrixtheater in Utrecht, middelbare scholen in Volendam en Dronten en tijdens een PvdA bijeenkomst. Ook via de social media van deze organisaties en partijen werden de verhalen met #MovingPeople verder gedeeld onder de brede achterban en doelgroep.

Opvallend was ook het mooie bericht van het Stedelijk Museum, dat door hen gedeeld werd op Facebook. Nadat een suppoost twee van onze beeldjes ontdekt had voor de deur, wilden zij hen graag onderdak bieden in het museum. Voor een van hun meest beroemde schilderijen werd een prachtige foto gedeeld van Idris en Jihin op een bankje. Ruim 1500 keer werd deze foto geliked en maar liefst 216 keer gedeeld. Een prachtig en warm gebaar!

Daarnaast namen vele ontdekkers de miniatuurvluchtelingen mee in de trein, de bus en de auto om verder te verspreiden in steden als Eindhoven, Groningen, Rotterdam, Dronten, Alphen aan den Rijn, Hilversum, Hellevoetsluis en Leeuwarden. Een aantal ging zelfs per vliegtuig en motor mee de landsgrenzen over.

Emma Jackson @EmmaTamara · 15 sep. 2015
Found miniature #movingpeople #inas refugee in Amsterdam on the Marnixstraat. She's going on a journey to Hilversum.

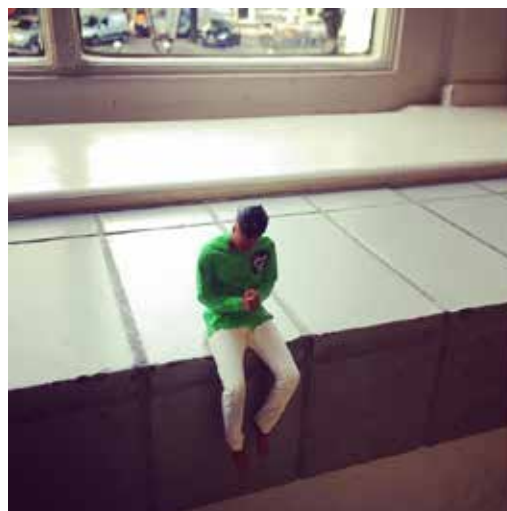
Jan Glas @janrygelglas
These #movingpeople will be moving all over Europe for coming week: NL-D-A-SLO-I-H-LIE-D-NL #powerofarthouse

Bank van den Einden @BankdenEinden · 14 sep. 2015
#het is #mijngevoel in de #nachtzweeft in d'n hoop.

Yesim Candan @YesimCandan · 25 sep. 2015
Wat een super mooi project! Hier geef ik echt lol! #movingpeople @saba #vluchtelingen #respect

dance4itersi VOLGEN

175 vind-ik-leuks 20 w

dance4itersi Daar zit 'e dan: een mini vluchteling in het reemkousje van het #dance4itersi kantoor. Mooi initiatief van @powerofarthouse. #movingpeople

Een leuke vooruitzigt...

stadsschouwburg...
powerofarthouse, davidvanvoort, 20
noske, dachseer en
sophiesepless vinden dit leuk
stadsschouwburgamsterdam Gespot in de
stadsschouwburg, enkele
mini-vluchtelingen van #movingpeople. We
beden ze later wel onder de
noske Cool!

De Werkelijkheid en 27 anderen volgen
NL Openluchtmuseum @Openluchtmuseum · 6 sep. 2015
#MovingPeople #Lin is @Openluchtmuseum bij de #doodencraad (replica) uit
#WOL. Dinde o.a. om vluchtelingen te wren.

OBA @OBAmsterdam · 18 sep. 2015
In de Centrale #OBA hebben we bezoek van deze #MovingPeople. Heb je ze
ook gezien? bit.ly/1hGjqXI

Oda van der Voort added a new photo to Power of Art House's
Timeline — with Ben van Wijk.
Yesterday at 4:17pm · 🌐

óók aan de Amstel staan ze!!

Frans Mink · Power of Art House
2 hrs · Edited · 🌐

Op reis met de metro in Rotterdam.
Waar eindigt haar reis...

Nida Zandstra added a new photo to Power of Art House's
Timeline — at Afeluckij.
1 hr · 🌐

The Art of Impact en 44 anderen volgen
Pakhuis de Zwijger @De_Zwijger · 4 sep.
Mini-vluchteling gespot! #movingpeople
Maandag praten we verder met @InLumboEmbassy j.mp/1J5YumT

4 anderen volgen
Bris · 2 sep.
ories that need to be told #Lin #refugees
#rmy/Zang... #alshetimmerengaast @PowerofArtHouse

Clayde Menso @cmenso · 14 dec. 2015
@Jet_Bussemaker start conferentie met beeld @AFK020 project
movingpeople.nu #cultuurinbeeld #impact #art

Studio SAZZA heeft gereisweef
Judith van Heems @jsjoeet · 2 sep.
Wat begrip en mede-menselijkheid in plaats van te spreken over aantallen,
euro's, stromen of zwermen. #movingpeople

Inaz op de Chinese Muur

Arjuman op de grensovergang tussen Kroatië en Slovenië

Helen in New York

Lin & Remy in de cockpit op weg naar USA

Lin & Remy voor The White House

Lin & Remy in The White House (op het paaltje)

BEREIK & IMPACT

Om te zorgen dat de beeldjes terugkeerden in het straatbeeld nadat ze zo snel werden meegenomen, deden we een tweewekelijkse verspreiding, al dan niet met behulp van de vele mensen die zich aanboden om hiermee te helpen. Iedere keer werden we tijdens de verspreiding aangesproken door mensen op straat die de beeldjes herkenden en er veel over hadden gehoord. Mensen hadden het er onderling over gehad, hadden de verhalen gelezen, het in de media gezien of het in de klas van een docent gehoord. Een ding was zeker: het gesprek leefde! Op straat, op scholen, in de krant, op tv, radio en internet.

Toen wij dit project in 2015 opstartten was onze inschatting dat minimaal twee mensen elk beeldje zouden zien, waarmee dus ruim 20.000 mensen in totaal bereikt zouden worden. Via onze eigen communicatie en die van partnerorganisaties, alsmede door betrokken mensen en vluchtelingen, zouden vervolgens nog eens duizenden mensen bereikt worden. Daarnaast zou de social media, door het delen van foto's en berichtjes over de gevonden beeldjes, ook weer voor een groot bereik zorgen. Dat het echter tot nog veel grotere proporties en grotere impact zou stijgen, dat hadden we niet verwacht. Een enorm bereik, alleen al via Het Parool met een oplage en online bereik van 347.000 mensen, via Trouw met een oplage van 103.382, de website van De Volkskrant met 1.673.000 unieke bezoekers per maand, de print- en online versie van het Algemeen Dagblad in Den Haag met een bereik van 64.220 mensen, de uitzending van RTL Late Night met 529.000 kijkers en Metro Nieuws met 550.000 online lezers. Om maar even een klein aantal voorbeelden te noemen. Daarnaast waren wij voorbereid op een hoop negatieve reacties die het project zou losmaken. Uiteraard mogen mensen kritisch zijn en hun mening geven, daarover gaan wij ook graag in gesprek. We doelen echter op heftige en agressieve reacties waarbij nuance ontbreekt en een constructief gesprek voeren moeilijk wordt. Op 1 of 2 flauwe reacties via social media na, bleven deze reacties gelukkig uit.

Met Moving People richtten wij ons enerzijds op onze natuurlijke doelgroep en achterban: een brede nationale - en deels ook internationale - groep van zowel jonge als oudere mensen, veelal hoogopgeleid, met kennis van mondiale problemen. Een deel van deze mensen is reeds betrokken bij het actief vergroten van maatschappelijke betrokkenheid en solidariteit. Echter een groot deel van deze is groep is geen 'die-hard' actievoerder. Het zijn de mensen die zich wel maatschappelijk betrokken voelen, maar niet altijd een geschikte manier kunnen vinden om hieraan vorm te geven. Ze willen wel iets goeds doen, iets betekenen voor een betere wereld. En ze willen wel hun stem laten horen, maar weten niet goed hoe. Met het delen van de beeldjes, de verhalen en foto's van Moving People in hun netwerk en via social media, konden zij op een creatieve en impactvolle manier hun stem laten horen voor vluchtelingen. Hiermee werden al deze mensen onderdeel van het Moving People project. Onderdeel van de creatieve interventie voor een ander geluid en een persoonlijke gezicht achter de vluchtelingcijfers.

Ook waren wij blij met de vele kinderen en jongeren die we konden betrekken bij Moving People. Een groep die meestal vooral via educatie of specifiek doelgroep gerichte evenementen benaderd wordt. Middels vele enthousiaste ouders, docenten en leerlingen zelf, die de beeldjes thuis hebben neergezet, op school of in de klas, erover verteld en gepraat hebben. Maar ook via de expositie in het Humanity House die deels als onderdeel van hun vluchtervaringsreis door veel scholieren bezocht werd. Daarnaast wordt een speciaal door jongeren gemaakte reportage over Moving People onderdeel van het lespakket 'Trefwoord' dat op 1500 basisscholen in het land vertoond zal worden.

Anderzijds hebben wij door middel van het enorme bereik, de vele publiciteit, de positieve aandacht en het delen via (social) media ook een bredere groep mensen bereikt die in eerste instantie misschien niet zozeer betrokken zijn met vluchtelingen en hun verhalen. Niet alleen de mensen die onverschillig zijn over dit thema, maar ook de mensen die - in de actuele discussies rondom vluchtelingen - wellicht in eerste instantie hard oordelen. Mensen waarvan we - al is het maar een heel klein beetje - hopen de ogen te hebben geopend voor verhalen achter de vluchtelingen. Tegelijkertijd blijven we ook realistisch en merken we dat tegenstellingen in het actuele maatschappelijke debat nog steeds aangescherpt worden in een simpel 'voor' of 'tegen'. Wij hebben niet de illusie om bij iedereen een andere mindset te bewerkstelligen betreffende vluchtelingen en hun verhalen, en dat is ook niet perse onze intentie. Wel kunnen we middels verrassende street art mensen even een andere kant laten zien van een maatschappelijke onderwerp; mensen overvallen met onderwerpen en verhalen waar ze misschien anders niet zo snel mee in aanraking waren komen.

EXPOSITIES

Humanity House

Aansluitend op de street art actie, zetten wij in samenwerking met het Humanity House in Den Haag een expositie op over Moving People. Deze opende op donderdag 10 september en was te zien t/m zaterdag 31 oktober 2015.

Hier waren niet alleen de verhalen te lezen van de vluchtelingen die model stonden voor de beeldjes, maar ook veel andere informatie over vluchtelingen wereldwijd werd verduidelijkt. Wat is er gebeurd in hun land van herkomst? Waar zijn ze terechtgekomen? En om hoeveel mensen gaat het eigenlijk? We wilden hiermee op een visueel aantrekkelijke manier context bieden aan de verhalen van de deelnemende vluchtelingen. De avond werd ingeleid met een inhoudelijk programma waarbij alle vluchtelingen en betrokken organisaties aanwezig waren, om te vertellen waarom ze hadden meegewerkt en hoe ze de uitwerking vonden. Het was erg fijn om te horen dat de deelnemende vluchtelingen het een eer vonden dat wij hun een dergelijk podium hadden kunnen bieden, en dat ze hiermee graag symbool stonden voor alle andere miljoenen verhalen van vluchtelingen wereldwijd. Alle positieve reacties op Moving People sterkten hun tevens in de gedachten dat ook zij als medemens werden gezien, en positief ontvangen werden door de maatschappij. Een positief tegengeluid voor alle negatieve - en eenzijdige- berichtgeving en boze reacties in de media.

Expositie in het Humanity House

Opening van de expositie in het Humanity House waarbij bijna alle vluchtelingen van het project aanwezig waren.

Huis Doorn

Op 12 december 2015 werd in het paviljoen van Huis Doorn de tentoonstelling "Op de vlucht!" geopend; een even oud als actueel thema. In de expositie is de eerste vlucht van vele duizenden Belgen naar Nederland te zien in het najaar van 1914, als de Eerste Wereldoorlog uitbreekt en het Duitse leger – in zijn doortocht naar Parijs – België binnenvalt. Nederland wordt vier jaar lang geconfronteerd met de opvang van vluchtelingen en de internering van militairen. Als één van de laatste vluchtelingen komt de Duitse keizer Wilhelm II in de nacht van 10/11 november 1918 in Nederland aan. In de expositie wordt de komst van de vluchtelingen tijdens de Eerste Wereldoorlog gespiegeld aan het huidige vluchtelingenvraagstuk. Wat zijn de overeenkomsten en verschillen tussen heden en verleden? Vijf van onze Moving People - Jihin, Bahram, Idris, Helen en Alex - maken onderdeel uit van deze expositie die nog tot 28 augustus 2016 te zien is in Huis Doorn.

Expositie in Huis Doorn

PUBLIEKE OPTREDENS

Na de vele interviews en reportages over Moving People in de media, werd en wordt Power of Art House tevens veel uitgenodigd om tijdens bijeenkomsten, conferenties, debatten, workshops en culturele gelegenheden te vertellen over Moving People, vluchtelingenverhalen, kunst, impact, onze strategie en werkwijze:

Cafe de Nieuwe Liefde – Amsterdam

Hague Talks – Vredespaleis, Den Haag

CAMP 15 – Den Haag

Connected Development Festival – Den Haag

In Limbo; Arts & Refugees – Pakhuis de Zwijger, Amsterdam

Denktank '24 Uur Onbegrensd' – Stadsschouwburg, Amsterdam

Zapposium 2015 - Total Identity, Amsterdam

Optreden RTL Late Night

Moving People wordt aan tafel besproken door Humberto Tan tijdens RTL Late Night

Live interview bij radio 1

Peace Talk in het Vredespaleis te Den Haag

Daarnaast werd er over Moving People een reportage gemaakt als onderdeel van het onderwijsproject 'Trefwoord'. 1500 basisscholen in het land zijn hierop geabonneerd, en het videomateriaal (interviews met kinderen, reportages en animatiefilmpjes) worden klassikaal bekeken in midden- en bovenbouw. De reportages worden gemaakt door 2 jonge reporters, die eropuit trekken om bijzondere mensen, plekken en verhalen te onderzoeken. De reportage over Moving People - met interviews met Power of Art House, Arjuman als deelnemende vluchteling en mensen op straat - is onderdeel geworden van de reportage rond het thema 'Je stem verheffen tegen onrecht'.

REACTIES

Een greep uit de mails die wij binnenkregen (en nog steeds krijgen):

"Dit project brengt op speelse wijze de verhalen van vluchtelingen onder de aandacht." - *Kim, voordekunst*

"Wát een ontzettend mooi indrukwekkend project 'Moving People'!! Het raakt me dat in de publieke opinie (t.a.v. maatschappelijke thema's als vluchtelingen) regelmatig enige nuance, begrip of medemenselijkheid lijkt te ontbreken. Dat jullie dan ook nog mensen van een sociale werkplaats inzetten om jullie project te realiseren, maakt het helemaal fantastisch." - *Judith van Heems, Openbaar Ministerie*

"Wat een geweldige actie hebben jullie! Denken jullie dan ook over een herhaling in andere steden? Ik zou het graag willen helpen opzetten in Eindhoven!" *Bas Thijs, AKA Design*

"We would love to see Power of Art House travel to more cities to help illuminate more refugee stories"
UNHCR Innovation

"Mijn complimenten voor jullie fantastische projecten, creatief en van toegevoegde waarde binnen de NLse maatschappij." *Kim van Vloten - Artsen Zonder Grenzen*

"Graag wil ik jullie organisatie ongelooflijk complimenteren met jullie project moving people. wat ontzettend goed bedacht. ik hoop van harte dat door jullie project vele bewust worden over het vluchtelingen probleem en in actie komen." *Paul Poort*

"Ik houd het kort om niet al teveel tijd weg te nemen van jullie geweldige acties. Zag enkele foto's voorbij komen met de beeldjes die op straat geplaatst worden om aandacht te vragen voor de schrijnende verhalen van ontzettend veel vluchtelingen. Prachtig initiatief! Als ik kan helpen om in Leeuwarden en omgeving. Groningen ook het e.e.a. te plaatsen help ik graag." *Sue*

"wat een G E W E L D I G idee, complimenten." *Geert Schriever*

"Met deze mail wil ik U laten weten dat de samenwerking tussen de vluchtelingenwerk en Power of Art House het verhaal van de vluchtelingen met succes aan anderen heeft gebracht. Er zijn inmiddels veel volgers van deze verhalen op de sociale media. En ik ben erg trots op alle deelnemers, en natuurlijk op mijn vrouw, omdat ze deel kon nemen van een van deze verhalen. <http://movingpeople.nu/inas-40-jaar/> Ook wil ik persoonlijk via deze mail mevrouw Letje Dekker van de vluchtelingenwerk en mevrouw Jeske de Vries van Power of Art House bedanken voor alle moeite in dit succesvolle project." *Aymen Alnima*

"My name is Daniel and I am a Brazilian journalist. I found your project "#MovingPeople" really interesting and I thought about publishing a text about it and about the refugee crisis in Europe."
Daniel Avelar Guimarães - Editoria Mundo/ Internacional Desk

"I work for the One World International Human Rights Documentary Film Festival, based in Prague. In March we will organize the 18th edition of the festival, first in Prague, later in 33 other Czech cities and in Brus-sels. We have seen your Moving People project and we like it very much. It is very important to do activities, debates, screenings and other events focused on refugees in the Czech Republic, as not only majority of Czech society but also majority of our politicians are very xenophobic and hysteric these days and there is no rational discussion on refugees in our country. Therefore we would like to bring Moving people to Prague, ideally during the festival in March." *Iva Bartosova*

‘Ik zag vandaag weer foto van die miniatuur figuurtjes van moving people, zo’n geweldig idee en vooral om die weer te delen met verhaal erbij. Zou echt heel cool zijn als we een of andere samenwerking kunnen aangaan in het kader bv van wijder verspreiden van de figuurtjes. Wellicht kunnen lezers van mijn boek tegen verzendkosten eentje krijgen en verspreiden in hun woonplaats? Het idee achter de beeldjes sluit zo aan bij het idee achter mijn boek (mensen een gezicht geven), zou gaaf zijn als we elkaar kunnen versterken.’ *Claudia Biegel, schrijfster ‘Verbrande Levens’*

“De actie waarbij jullie beeldjes van vluchtelingen plaatsen vind ik geweldig. Graag zou ik bij ons op school (Don Bosco College in Volendam) ook zo’n beeldje neerzetten. In deze gemeenschap van PVV stemmers lijkt mij dat erg goed om het gesprek erover weer eens aan te gaan met leerlingen collega’s. Is dit mogelijk?” *Douwe van Domselaar, docent Maatschappijleer*

“Het volgende semester starten enkelen van ons - waaronder ikzelf - met de minor ‘Community Art’. Eén der uitgangspunten van dit vak is hoe de massa of maatschappij te activeren met kunst als instrument. De docente Community Art wees ons op het Moving People-project, waar ik ook al van op de hoogte was. Na overleg met haar leek het ons een goede en bovendien leuke bijdrage leveren aan de gemeenschappelijke ruimte voor studenten van de opleiding CMV om hier Moving People-miniaturen te plaatsen.” *Arantxa Polak, student CMV, Haagse Hogeschool*

“I just read your story about #movingpeople after I discovered the figurines through Amsterdam. Some friends and me are running an Instagram-based magazine in Romania, Instagramology.ro. We already wrote an article about it. We would like to support you and your cause in here, in our country and distribute some figurines in Romania as well.” *Cosmin Tudoran*

“Nu ik Moving People zie, ben ik onder de indruk van de verhalen en van de aanpak. Zouden we kunnen praten over de mogelijkheid het project naar Eindhoven en Tilburg te halen?” *Nanne op ‘t Ende*

“Vanmorgen op weg naar mijn werk, met het beeld van de voorpagina van dagblad Trouw nog scherp op het netvlies, hoorde ik op de radio 1 het interview met u over de beeldjes van vluchtelingen. En dat raakte. Al heel lang en in toenemende mate maak ik me zorgen over wat er allemaal wordt geroepen op Internet. Juist in deze tijd waarin het vluchtelingenprobleem groter en schrijnender is dan ooit tevoren, groeit de intolerantie als kool. En dan opeens, zomaar uit het niets, dat interview met u. Dat geeft hoop, ik dank u daarvoor uit de grond van mijn hart.” *Henk Reinders*

“I was immediately struck by Power of Art House’s mode of using public art installation as a way to urge us to reflect on the way we, as Europeans, are responding--both individually and collectively--to the refugee crisis - *Sara Jones, USA.*

VERVOLG & DOORONTWIKKELING

Nog steeds wordt er vanuit particulieren, (internationale) organisaties en media veelvuldig interesse getoond in Moving People. Zo worden we vaak benaderd door andere steden en / of bijeenkomsten in binnen- en buitenland met de vraag of de beeldjes ook daar verspreid kunnen worden. Hiermee krijgt het project tevens een meer duurzaam karakter. Aan het begin van 2016 lijkt het project dan ook nog geenszins op zijn einde te lopen, en staan er inmiddels al redelijk wat vervolgplannen en doorontwikkelingen van Moving People op de agenda:

1. Stad Gent, - Sorry Not Sorry street art festival

De Gemeente Gent was zeer gecharmeerd van onze Moving People en heeft ons benaderd met de vraag of wij dit ook in hun gemeente kunnen doen tijdens het straatkunst festival SORRY, NOT SORRY; een festival met muurschilderingen, graffiti, performances en kunstinstallaties waarbij de stad wordt ingezet als drager en dwarsligger. Begin mei 2016 wordt SORRY, NOT SORRY afgesloten met een heus straatkunst festival.

De wens was om voor deze doorontwikkeling van Moving People te werken met vluchtelingen die naar België zijn gevlucht. Op 1 en 2 februari 2016 hebben wij daarom vijf interviews afgenomen met deze vluchtelingen. Ook zij werden vervolgens 3D gescand en worden zij geprint als 3D beeldje. Het proces herhaalt zich vervolgens door het maken van mallen, die daarna weer door Pantar zullen worden volgegoten om te komen tot een aantal van 1500 nieuwe beeldjes, 300 per vluchteling. Vanaf medio april zal de eerste lichting verspreid worden in de straten van Gent en tijdens het festival in mei 2016 wordt de volgende lichting neergezet in de stad tijdens het straatkunst festival. De beeldjes zullen tevens verwijzen naar de website movingpeople.nu waar de verhalen achter deze Belgische beeldjes te lezen (en te delen) zullen zijn. De opzet blijft dus gelijk aan de "oude".

3D scan tijdens de interviews in Gent

2. Yale University, New Haven (USA)

Op de prestigieuze Yale universiteit in New Haven, USA vindt op 5 en 6 februari 2016 de European Student Conference (ESC) plaats. Deze conferentie brengt 100 EU en VS studenten, Europese beleidsmakers, hoogleraren en vooraanstaande denkers (zoals de vice president van de Europese Commissie) samen, om te praten over de grootste thema's in de EU op het gebied van tolerantie, diversiteit en immigratie. Om deze conferentie bij te staan met een tentoonstelling vroeg ESC of zij een groot aantal van onze Moving People hierin mochten verwerken als kunstinstallatie. Eind januari zijn daarom 500 zeer goed ingepakte Moving People naar Yale in New Haven verzonden, waar zij in februari een plekje krijgen op de campus. De vinders en bezoekers mogen de beeldjes tevens verplaatsen en eveneens delen via social media. Moving People is daarnaast ook aangekondigd in de Yale Daily News.

 European Student Conference heeft het bericht van **Saskia Stolz** gedeeld.
26 januari om 4:20 · 🌐

ESC 2016 just got 500 additional participants!

Thanks to Power of Art House, half a thousand mini-refugee figurines will be populating Yale Campus during the second European Student Conference.

We are proud to be part of this visionary project that aims to give refugee stories a human face.

The artist: "Almost 60 million people are on the run, worldwide. That amounts to nearly 60 million individual stories. Stories nobody wants to hear. Worse still, stories of people nobody really wants to know about. We want to give these stories, these people, these refugees a human face. By telling their stories and opening eyes. Making connections and showing people a different way of looking at refugees. Encouraging empathy and strengthening social cohesion."

Find out more on the Moving People project at <https://urldefense.proofpoint.com/v2/url...>

Get excited for ESC 2016 at www.europeanhorizons.org/european-student-conference

And most importantly: **#EnvisionAConfidentEurope**

3. Amsterdam Museum

Het Amsterdam Museum, tot en met 2010 bekend als het Amsterdams Historisch Museum, is gewijd aan het heden en verleden van de stad. Het Amsterdam Museum heeft ons benaderd met de wens om de Moving People in hun collectie op te mogen nemen. Binnenkort zitten wij met hen om de tafel, om te bespreken of de beeldjes in april of mei 2016 een vaste plek kunnen innemen in het museum in twee sets: een om te bewaren en een om op allerlei plekken in het museum te plaatsen.

4. Eindhoven & Tilburg

Drie kunstinstellingen in Tilburg en Eindhoven – Temporary Art Centre, BKKC en het Van Abbemuseum – ontwikkelen momenteel plannen bezig voor een project met/voor/over vluchtelingen in het najaar van 2016. Enerzijds is het een inventarisatie van wat er gedaan kan worden om kunstenaars die als vluchtelingen in Nederland komen op weg te helpen. Aan de andere kant betreft het een brede opzet om kunst van/met/over vluchtelingen te laten zien of horen. Dingen waar aan gedacht wordt is een reeks guerrilla-achtige acties in de steden. Er wordt momenteel gekeken naar een samenwerking met Moving People en de optie om de beeldjes naar Eindhoven en Tilburg te halen. Ook wordt samenwerking gezocht met grote publieksevenementen als GLOW, Dutch Design Week en Incubate.

5. Burgemeestersconferentie EU-hoofdsteden

Van 1 januari tot 1 juli 2016 is Nederland voorzitter van de Raad van de Europese Unie. De EU-voorzitter bemiddelt en smeedt compromissen tussen de 28 EU-landen. En tussen de Europese instellingen, zoals de Raad van Ministers, de Europese Commissie en het Europees Parlement. Alle lidstaten zijn om de beurt een half jaar voorzitter van de EU. Het voorzittende land maakt de agenda van de Raad van de EU en leidt alle vergaderingen. De voorzitter bepaalt doelen op lange termijn en stelt een programma op met grote thema's die de Raad tijdens die maanden behandelt.

Op 21 april vindt er in het Scheepvaartmuseum in Amsterdam de Burgemeestersconferentie plaats. Van alle hoofdsteden binnen de EU worden de burgemeesters ontvangen door Eberhard van der Laan en zullen zij over de grote thema's praten die spelen in hun steden. De Gemeente Amsterdam en Van der Laan zijn zeer enthousiast over het betrekken van Moving People hierbij, en momenteel wordt gekeken naar de concrete invulling daarvan. Het thema migratie en vluchtelingen zal hoogstwaarschijnlijk op de agenda van de conferentie verschijnen, een mooie gelegenheid om onze Moving People daar ook een plekje te geven!

6. COA

Via de directrice van het Centraal Opvangorgaan Asielzoekers, Caroline Schippers, worden er de komende tijd een 50-tal beeldjes "cadeau" gegeven aan prominente politici en Nederlanders. Hierbij wordt tevens het verhaal achter het beeldje verteld, en verzocht om dit persoonlijke verhaal ook te delen met hun volgers en achterban. Dit resulteerde al in een bericht van Alexander Pechtold en D66 over Idris, die hij tevens een mooi plekje in de Tweede Kamer gaf.

Alexander Pechtold @APechtold · 22 jan.
In Eritrea kon #Idris nooit naar school, in NL volgt hij een studie.
#movingpeople geeft vluchtelingen een gezicht.

BIJLAGE - MEDIA OVERZICHT

Radio

Radio 1 Journaal (vanaf minuut 11.00)
VPRO Radio 'Nooit meer slapen'
Amsterdam FM
Den Haag FM

Televisie

RTL Late Night
RTV Drenthe
Den Haag TV

Kranten & nieuwssites

De Volkskrant (juni 2015)
Algemeen Dagblad
The Underground
RTV Noord Holland
De Telegraaf
AT5
Metro Nieuws (juli 2015)
Het Parool (online)
Het Parool (juni 2015)
Het Parool (september 2015)
TROUW
Leidsch -, Haarlems - en NH Dagblad
Algemeen Dagblad - Amersfoort
FOCUS (Duitsland)

Online magazines

LINDA.
VICE
Osocio
Radboud Universiteit
Micropia / Artis
The Good Story
Voor de Wereld van Morgen
De Betere Wereld
Kunstvensters
Mvslim
Platea Magazine
Art Weekenders
De Baak - Landgoed de Horst
Design Indaba (Zuid Afrika)
Het Kan Wel
SevenDays
3D Print
3ders.com
FlexForm
Finest Shapes
Impresoras 3D (Argentinië)
Humanity House
De Nieuwe Liefde
Filosofie.nl
Connectivity Room
Fonk
WhoCares
Haptografie (Duitsland)
Onderweg

Social Media

Bekijk hier de vele social media berichten waarbij de verhalen en beelden met #MovingPeople worden gedeeld: movingpeople.nu/social

* Klik op de links voor de bijbehorende websites

- PERSBERICHT -

Amsterdam, 2 september 2015

Duizenden mini vluchtelingen zullen de komende weken opduiken in de straten van Amsterdam en Den Haag. Deze beeldjes zijn onderdeel van het street art project 'Moving People', waarbij uiteindelijk tienduizend miniatuurbeeldjes van vluchtelingen worden verspreid door de stad. De miniatuurvluchtelingen vertegenwoordigen tien echte mensen en hun verhalen. 'De actie is bedoeld om mensen te raken, en op een andere manier te laten kijken naar deze medemensen. Stories that need to be told, op een kunstzinnige wijze', aldus creatief collectief en organisator Power of Art House.

De miniaturen vertellen onder meer het verhaal van Istahil, die als 19-jarige profbasketbalster uit Somalië moest vluchten met het nationale vrouwenteam. Van Lin, die met eigen ogen de slachtingen in Rwanda zag en zijn vrouw achter de tralies zag verdwijnen. En van Alex die vanwege de omstreken anti-homowet in Oeganda zijn leven niet meer zeker was.

Guerrilla street art project Moving People

Wereldwijd is een recordaantal van bijna 40 miljoen mensen op de vlucht. 40 miljoen verhalen. 'Wij merken dat het verhalen zijn die men liever niet hoort. Of erger nog, dat het gaat om mensen waar niemand op zit te wachten. Juist daarom willen wij vluchtelingen een gezicht geven en hun verhalen vertellen. Ze dichterbij brengen dan een bericht in een krant, of een uitgesproken zin in het Achtuurjournaal', vertelt Saskia Stolz namens Power of Art House.

Ambtswoning van Van der Laan, het Amstelhotel en het Binnenhof

De komende weken verspreidt het street art project Moving People zich door de steden Amsterdam en Den Haag, en verder door Nederland. De duizenden miniatuurvluchtelingen verschijnen op de meest uiteenlopende plekken. In het Vondelpark, langs de grachten, bij ministeries, voor de deur van de ambtswoning van burgemeester Van der Laan, bij het Amstelhotel, op het Binnenhof... Overal proberen zij een veilig onderkomen te vinden. Maar, net zoals het Istahil, Lin en Alex verging in het echte leven, is een veilig onderdak vinden lastig. En worden zij gedwongen een tijd lang een zwerfend bestaan te leiden. Daarom vragen de organisatoren aan omstanders de miniaturen te verplaatsen naar andere locaties. En hun verhalen en foto's te verspreiden via movingpeople.nl en social media. Zodat de verhalen van Istahil, Lin en Alex op meer bekendheid, en hopelijk begrip, kunnen rekenen.

Over de miniatuurvluchtelingen

Tien vluchtelingen werden geïnterviewd. De miniaturen van deze mensen ò 10 cm groot, werden gemaakt van 3D scans. In samenwerking met de Amsterdamse sociale werkplaats Pantar werden al deze beeldjes met de hand gemaakt van milieuvriendelijk zijde en vervolgens beschuldend. Op de kleding van het beeldje wordt verwezen naar de site van het project - movingpeople.nl - waar ontdekkers van de beeldjes de verhalen achter de miniatuurbeeldjes vinden. En waar de ontdekkers kunnen vertellen waar de op de vlucht geslagen medemens een nieuw onderkomen heeft gevonden. Stolz: 'Uiteindelijk hopen we dat onze beeldjes door heel Nederland liefdevol worden opgevangen.'

Expo

Aansluitend op het street art project is van 11 september tot en met 31 oktober in het Humanity House in Den Haag een expositie over Moving People te zien. Daar zijn de verhalen van de tien vluchtelingen en alle gebeurtenissen in hun leven tentoongesteld. Ook wordt er informatie gegeven over de wereldwijde vluchtelingenstroom en de reden waarom deze mensen moesten vluchten.

----- EINDE PERSBERICHT -----

Not aan de redactie (niet voor publicatie)

De lancering van Moving People vindt plaats op donderdag 3 september in Den Haag en op vrijdag 4 september in Amsterdam.

Rechtmatig beeldmateriaal in lage resolutie is bijgevoegd en hoge resolutie is op aanvraag beschikbaar. Bij gebruik van deze foto's dienen de credits overgenomen te worden uit de bestandsnaam. Tevens vindt u een apart bestand met een overzicht van andere media-aandacht.

Voor vragen over de lancering op 3 en 4 september, over Power of Art House, beeldmateriaal in hoge resolutie of interviewverzoeken, kunt u contact opnemen met **Saskia Stolz** via info@powerofarthouse.nl of telefoonnummer **020 344 24 65**.

Over Power of Art House

Power of Art House is een creatief collectief en denkkant van designers, sociaal-cultureel ondernemers, producenten en andere creatieve denkers. Power of Art House gelooft in een wereld waarin grenzen vervagen, in een menselijke vorm van globalisering. Creatieve interventies worden ingezet als wapen tegen onverschilligheid.

Moving People wordt mede mogelijk gemaakt door het Amsterdamse Fonds voor de Kunst, Fonds 1818, het Draagvlakactiviteitenfonds van VluchtelingenWerk Nederland en met crowdfunding via voordekkunst.

Parool juni 2015

Trouw

AD Amersfoort

AD Den Haag

NACHRICHTEN

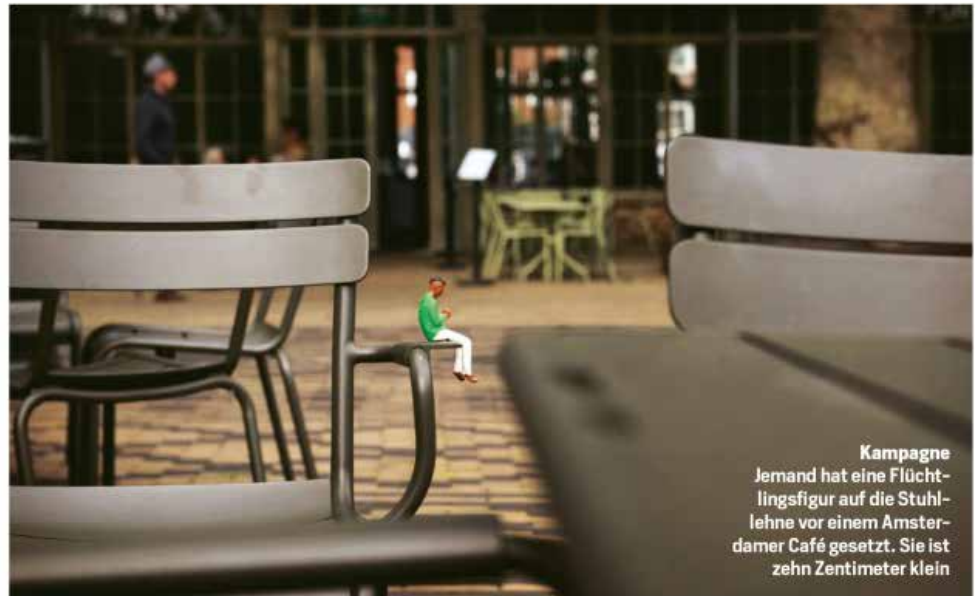
Wichtig wird Kurt Bodewig

1.

Er brachte Deutschland die **Lkw-Maut**, dann war es lange Zeit ruhig um ihn. Jetzt ist Kurt Bodewig, 60, wieder da.

2.

Bodewig war Verkehrsminister unter Gerhard Schröder (2000–2002) und ist derzeit **Präsident der Deutschen Verkehrswacht**. Der SPD-Mann leitet die Kommission „Bau und Unter-

Kampagne
Jemand hat eine Flüchtlingsfigur auf die Stuhllehne vor einem Amsterdamer Café gesetzt. Sie ist zehn Zentimeter klein

Straßenkunst

Bewegende Schicksale

Als sie mal wieder eine gehässige Twitter-Nachricht über ertrunkene Flüchtlinge las, entstand die Idee: Die niederländische Künstlerin Saskia Stolz lässt in den nächsten Wochen 10.000 Miniskulpturen in Den Haag und Amsterdam verteilen. Sie symbolisieren zehn Flüchtlingsschicksale. Wer die Figuren findet, soll sie woanders aufstellen, in Parks, Hotels und Restaurants oder das Schicksal online verbreiten. *ksw*

FOCUS (Duitsland)

Verhalen van vluchtelingen

Kunstige miniatuurbeeldjes verspreid over de stad

DEN HAAG: Overal kun je ze tegenkomen: één van 1000 miniatuurbeeldjes. Elk beeldje staat symbool voor de duizenden vluchtelingen, die allen hopen op een veilig 'thuis' in de straten van Den Haag.

RELINDA MELIERS
De miniatuurbeeldjes vertellen het verhaal van tien vluchtelingen, die hun vaderland zijn ontvlucht om in Nederland een veilig onderkomen te vinden. Zoals de 29-jarige Fatima, die als prothaakarbeider uit Somalië moest vluchten met het nationale verzet. En van Lin, die met zijn eigen ogen de vluchtelingen in Rwanda zag en met zijn gezin moest vluchten.

Het zijn niet hun echte namen, maar wel waargebonden verhalen. De tien persoonlijke, miniatuurbeeldjes zijn met exacte beelden van de betrokkenen zelf gemaakt vijf 3D-modellen. Ze worden allemaal dood op van het straatproject Moving People, waarbij uiteindelijk verschillende miniatuur-

beeldjes van vluchtelingen worden verspreid door Den Haag in Amsterdam.

Bewustwording

„Vluchteling is een moeilijk thema en dat willen wij niet komen gaan over verspreiden”, vertelt Saskia Stolz van de stichting Power of Art House in Amsterdam, initiatiefnemer van deze bewustwordingscampagne. „Een van de beelden wordt in de stad te plaatsen, lopen wij mensen meegenomen te maken. In eerste instantie zie je niet dat het om vluchtelingen gaat: de foto schijnt op het beeldje verwijst naar de verhalen op onze website. Maar deze verhalen willen wij laten zien dat vluchtelingen ook gewoon mensen zijn.”

De laatste dagen van vijf beeldjes werden vanaf het Humanity House verspreid over twaalf locaties, waaronder het Binnenhof in Den Haag. CA Eem van de organisatie is aan het project meewerkt, in de 26-jarige Carry van Horst uit Amsterdam. „Ik hoop dat we met deze vorm van kunst mensen aan het denken kunnen zetten. De boodschap van mensen veranderen met

den actie te verbinden met een brief te verspreiden, maar we kunnen ze licht geven samen laten zien dat veelbelovend van beweging voor iedereen, met mensen zijn.” Samen van Saskia Stolz (60) uit Den Haag loopt ook mee: „Dat mensen zich verbinden over de barrières en op zoek gaan naar de boodschap, ik hoop dat we dat kunnen bereiken.”

Ontwikkeld wordt gemaakt om de beelden over te nemen en te verspreiden naar andere locaties in Nederland. „Vindbaar ook de foto Moving People, we willen dat de beeldjes in beweging blijven. Zodat ze ook op andere plekken hun verhaal kunnen vertellen.”

www.movingpeople.nl

• Een van de beeldjes is te zien bij de ingang van het Binnenhof. Ze mogen worden meegenomen en ergens anders in de openbare ruimte worden geplaatst, zeggen de initiatiefnemers. Foto: Dennis van der Vlist

humanity house

Leidsch Dagblad & Haarlems Dagblad

Parool september 2015

BIJLAGE - VERHALEN

IDRIS (LEEFTIJD ONBEKEND)

Ik ontvluchtte Eritrea in 2007

Omdat ik niet langer in het leger wilde dienen. In Eritrea bestaat de nationale dienstplicht. Ik werd thuis opgehaald en meegenomen. Je hebt geen keuze. Ze zeggen dat je maar tien jaar hoeft te dienen, maar dat is niet waar. Wie eenmaal in het leger zit, zit daar voor het leven.

In het leger ben je machteloos, een slaaf. Ik werkte in de haven als bewaker. Gebaseerd op de dagelijkse realiteit, was ik heel bang dat ik onder dwang nare dingen moest gaan doen. En dat het gewelddadig zou kunnen worden als ik hogerop zou komen. Dat zou ik niet aankunnen.

“Ik zat opgesloten tussen de moordenaars”

Ik vertrok in 2007 naar de haven van Jemen. Daar heb ik mijzelf gemeld om asiel aan te vragen. Maar ze kwamen erachter dat ik een soldaat was en gooiden me in de gevangenis. Drie jaar lang zat ik opgesloten tussen de zware criminelen. Daar waren ook moordenaars bij. Het was bloedheet in de gevangenis. Er waren geen bedden of stoelen, er kwam bijna geen eten. Medicijnen bestonden er al helemaal niet. Niemand wist waar ik was. Ik had geen hoop. Als ik al vrij zou komen, dan zou ik terug moeten naar Eritrea. En daar zou ik worden vermoord.

In Nederland In 2011 kwam mijn situatie aan het licht bij de UNHCR, de vluchtelingenorganisatie van de VN. Zij hebben mij en een aantal medegevangenen gered. Met een groep van vijftien vluchtelingen mochten we naar Nederland op uitnodiging van de regering.

“Ik had nooit verwacht dat ik nog uit die vreselijke situatie zou komen”

Ik ben de Nederlandse regering zó dankbaar. Ik had nooit verwacht dat ik nog uit die vreselijke situatie zou komen. Nooit verwacht dat ik ooit weer contact zou hebben met mijn familie. Iemand zoals ik, zonder enige hoop, krijgt gewoon een nieuwe toekomst aangeboden.

En nu Mijn vrouw en familie wonen nog steeds in Eritrea, die heb ik niet meer gezien sinds ik in het leger kwam. Bijna drie jaar wisten zij niet of ik überhaupt nog leefde. Ze zijn heel opgelucht dat ik nu niet meer in zo'n gevaarlijke situatie zit. Heel graag zou ik mijn vrouw hier bij me hebben. Dat ben ik nu aan het proberen.

Mijn familie en ik behoren tot de Afar, één van de negen stammen in Eritrea. Het is een minderheidsgroep waarvan de leden als nomaden leven en onderontwikkeld zijn, kinderen krijgen er geen onderwijs. Ze worden zwaar onderdrukt en gediscrimineerd en leven zonder rechten. Alles wordt hen afgenomen en er is geen mogelijkheid om te vluchten zoals veel andere Eritreanen doen. Dat ik mijn volk en familie niet kan helpen, doet me elke dag pijn.

“Ik wil zoveel teruggeven aan Nederland”

Ik was in mijn hele leven nog nooit naar school geweest, maar ben hier nu zelfs met een studie begonnen. Ik ontwikkel mezelf, leer een nieuwe taal. Als ik klaar ben met mijn studie wil ik zo snel mogelijk gaan werken. Het woord dankbaar dekt de lading niet voor wat ik voel. Ik wil zoveel teruggeven aan Nederland!

www.movingpeople.nu/idris

LIN (51) & REMY (21)

Ik ontvluchtte Rwanda in 1994

Omdat in 1994 massamoorden begonnen in Rwanda. Binnen honderd dagen werden zo'n 800 duizend Tutsi's en gematigde Hutu's vermoord. Mijn zoon Remy was toen 2, mijn dochter Eliza 6. Mijn vrouw, Victoire Ingabire Umuhoza, was op dat moment op bezoek bij een Rwandese vriendin in Den Haag. Omdat ik moest werken waren de kinderen bij mijn schoonouders.

"De kinderen waren mijn enige prioriteit"

Ik vertrok toen het moorden begon ben ik uit Kigali weggevlucht richting het zuiden. Ik moest eerst langs oma en opa om de kinderen te halen, maar die plek kon ik niet bereiken. Het geweld verspreidde zich van dorp naar dorp, mensen vluchtten massaal weg, het was chaos. Om mij heen werd het veel te gevaarlijk. Maar ik wilde niet het land uit zonder mijn kinderen!

Ik moest proberen mijn vrouw te bellen in Nederland. Toen ik haar aan de lijn kreeg moest ik vertellen dat haar broertje was doodgeschoten en dat ik de kinderen niet kon bereiken. Maar zij had met haar andere broer gebeld en die had de kinderen in veiligheid gebracht. Geweldig nieuws! Ik heb ze uiteindelijk gevonden. Dat was erg emotioneel. Zij waren mijn enige prioriteit.

"Ik moest haar vertellen dat haar broertje was doodgeschoten"

We vervolgden onze weg naar Goma in Congo. Daar belde ik mijn vrouw weer en zij zei me te zoeken naar de Nederlandse Artsen Zonder Grenzen. Die had ze een fax gestuurd. Toen ik daar aankwam werd ik aangesproken door een grote Nederlandse militair. Ik noemde mijn naam en die herkende hij! Hij had een fax van het ministerie in Den Haag waarin stond dat de kinderen en ik naar Nederland mochten vluchten. Hij vroeg of ik klaar was om te vertrekken. Dat was ik.

In Nederland kwam ik aan op Schiphol en was het zo fijn om mijn vrouw weer te zien! Ik werd opgewacht door allemaal journalisten. Het was koud en mensen boden ons een jas aan. Dat was zo mooi. Op het adres waar mijn vrouw verbleef wilde iedereen met ons praten, maar wij wilden rust. Ik heb even een hele lange douche genomen.

Ik besloot asiel aan te vragen in Nederland. Mijn vrouw kon dit moeilijk begrijpen. Voor haar was het onvoorstelbaar dat ze niet terug kon. Toen zij op vakantie ging was er nog niks aan de hand. Ze wilde iets doen, vechten voor haar land. Ik overtuigde haar ervan dat asiel echt nodig was. Dat ik dingen had gezien waardoor we niet meer terug konden.

En nu Mijn vrouw sloot zich in 2000 aan bij de oppositiepartij Verenigde Democratische Krachten (UDF) in Rwanda. Ze werd gekozen tot partijleider en stelde zich in 2010 kandidaat voor de presidentsverkiezingen. In 2010 keerde ze daarom terug op Rwandese bodem. Maar Rwanda is een dictatuur en ze werd al snel gearresteerd door de huidige regering. Ze werd vals beschuldigd en veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf.

"Ze werd vals beschuldigd en is veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf"

Ik heb haar altijd gesteund in haar strijd om het politieke probleem in Rwanda op te lossen. Ik vind het dapper dat ze daarheen is gegaan, dat had ik zelf niet gedurfd. We strijden voor haar vrijlating, onder andere met de Nederlandse overheid en Amnesty International. Tot nu toe zonder resultaat, maar we houden hoop. Zij houdt zich erg sterk. En als zij zich sterk houdt, kunnen wij dat ook.

www.movingpeople.nu/lin-remy

HELEN (33)

Ik ontvluchtte Ethiopië in 2011

Omdat ik vreesde voor mijn leven. Mijn vader was onderdeel van een politieke beweging, het Oromo Liberation Front. Hij hielp anderen in hun strijd voor gelijke rechten. Maar dit stond onze regering niet toe, en ze namen hem mee. Waarnaartoe? We hadden geen idee! Pas na drie maanden vonden we mijn vader. Ze hadden hem in de rivier gegooid en hij zat onder het bloed. In het ziekenhuis waakten we dag en nacht over hem. We baden voor hem in de kerk. Maar hij overleed alsnog...

“Ik ben gemarteld en door verschillende mannen verkracht”

Daarna ging het nóg verder mis. Ze kwamen nu ook achter mij en mijn zus aan. Ze arresteerden me en gooiden me in de gevangenis. Elke dag werd ik geschopt, geslagen en ondergedompeld met mijn hoofd in ijskoud water. Ik werd door verschillende mannen verkracht. Het was zó verschrikkelijk.

Na een paar maanden werd ik vrijgelaten. Maar ik was bang geworden. Ik wilde nog niet dood, ik wilde mijn leven redden. Dus sloeg ik op de vlucht.

Ik vertrok naar het dorp van mijn oom. Hij heeft toen alles geregeld. Ook mensensmokkelaars. Het is zwarte handel. Jij betaalt geld, zij geven je een paspoort. En dan nemen ze je mee het land uit. Te voet, per kameel, vrachtwagen en vliegtuig gingen we van Soedan naar Egypte en kwamen we uiteindelijk in Griekenland terecht.

“Radeloos besloot ik door te reizen naar Nederland”

In Griekenland werkte ik als schoonmaakster en oppas om te overleven. Totdat de financiële crisis toesloeg. Ik kwam op straat te staan. Compleet radeloos besloot ik door te reizen naar Nederland.

In Nederland heb ik me direct gemeld bij de politie. Die stuurden me door naar een asielzoekerscentrum in Ter Apel, voor een verhoor. Tijdens dat verhoor moest ik tot in detail vertellen over de

verkrachtingen, maar ze geloofden me niet. En ik had totaal geen bewijs. Wat voor bewijs hadden ze verwacht? Wanneer mensen je in elkaar geslagen, geschopt en ontvoerd hebben en je verkracht hebben, dan heb je geen bewijs...

Ik kreeg een enkeltje naar ‘waar dan ook’

Mijn asielaanvraag werd afgewezen. Ik werd naar een ander AZC gestuurd, waar ik nog drie maanden verbleef. Nadat ook mijn tweede asielverzoek was afgewezen, werd ik vastgezet in een detentiecentrum, een gevangenis. Zes maanden lang.

Daarna ging ik weer terug naar Ter Apel, waar ik wederom werd verhoord. Maar ze konden niks voor me doen, en ik stond op straat. Ik vroeg nog of ik niet terug mocht naar Griekenland. Dat was onmogelijk volgens hen. Ze brachten me naar het treinstation voor een enkeltje naar ‘waar dan ook’. Ik kreeg een treinkaartje en dat was het. ‘Kijk maar waar je naartoe gaat.’

En nu leef ik op straat en weet nu echt even niet wat de volgende stap zal zijn. Ik zal een keuze moeten maken, want ik heb geen toekomst hier. Ik ben zo ontzettend moe. Laten we dan maar zien wat er gebeurt als ik terugga naar Ethiopië. Het is een groot risico, waarvan ik niet eens weet of het lukt zonder identiteitspapieren.

Mijn grootste wens is om in een veilig land te wonen en te studeren. Om gewoon een menselijk bestaan te leiden. Ik zou de Nederlandse regering willen vragen: behandel ons alsjeblieft menselijk. Ieder mens heeft eten nodig, onderdak, kleding. Dat is het enige wat ik vraag. We zijn tenslotte allemaal mensen...

www.movingpeople.nu/helen

ARJUMAN (37)

Ik ontvluchtte Irak in 2003

Omdat ik moest vluchten voor de Amerikaanse inval in Irak in 2003. Ik was lid van de Baath-partij. Ik was ambitieus en wilde graag studeren aan de universiteit na mijn middelbare school. Maar daar werd ik alleen toegelaten als ik lid was van de grootste politieke partij. Lidmaatschap was essentieel voor een maatschappelijke loopbaan en toegang tot betere voorzieningen.

Vooraf ook omdat ik Turkmeen ben. Wij spreken de Turkse taal. Mijn opa, oma, ouders en ik zijn allemaal geboren in Irak, maar we worden nog steeds als buitenlanders en achtergesteld. De Koerden willen dat we vertrekken, Arabische mensen willen dat we vertrekken, sjiitische mensen willen dat we vertrekken...

Ik vertrok in mijn eentje. Mijn ouders en broer hadden geld gespaard zodat ik naar Europa kon. Zij bleven in Irak. Ik vluchtte richting het noorden, naar de stad Mosul. Daarna ging ik naar Turkije, maar daar was het ook onveilig. Dus reisde ik door. In Nederland waren er vanaf het begin altijd wel mensen die me hielpen en eten aanboden. Nederland voelt nu als mijn tweede land. In 2007 kreeg ik een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Ik begon een nieuw leven: startte Nederlandse les, liep stage bij gehandicapten, deed vrijwilligerswerk als tolk bij VluchtelingenWerk. Ik wilde werken.

“Ze zeiden dat Irak veilig geworden was”

In 2010 moest ik een aanvraag doen voor verlenging van mijn verblijfsvergunning, van bepaalde naar onbepaalde tijd. Ik kreeg een brief waarin stond dat ik niet mocht blijven. Ze zeiden dat Irak veilig geworden was. Maar ik word vermoord als ik terug ga, zelfs mijn ouders werden al bedreigd. Het is daar nu erg gevaarlijk. De IND wil meer bewijs zien, maar dat heb ik gewoon niet. Ik heb geen papieren of pasjes meegenomen. Als er brand uitbreekt zorg je toch ook eerst dat je zelf veilig bent, in plaats van dat je al je pasjes en telefoon meeneemt?

“Ik droom heel vaak dat ik de stem van mijn ouders hoor”

En nu Ik heb al die jaren dat ik hier ben contact gehouden met mijn ouders en broer. Nu heb ik al sinds 10 maanden hun stem niet meer gehoord. Zij wonen nog in het zuiden van de stad Kirkuk. Daar waar nu de heftige gevechten tussen IS-strijders en Koerdische Peshmerga-troepen plaatsvinden.

Ik hoop zo dat ze nog in leven zijn. Maar niemand weet waar ze zijn, en of ze nog leven. Dat ik hun stem nog eens hoor, daar droom ik heel vaak over.

Als alles goed is in Irak wil ik natuurlijk heel graag terug. Ik ben daar geboren, het blijft mijn land. Ik was altijd positief ingesteld, maar de laatste tijd is het heel moeilijk. En toch hou ik hoop. Als ik een verblijfsvergunning krijg zou ik heel graag een eigen woonplek willen, al is het maar kleine woning. Zodat ik met mijn eigen sleutels mijn eigen slot kan openmaken.

www.movingpeople.nu/arjuman

ALEX (LEEFTIJD ONBEKEND)

Ik ontvluchtte Oeganda in 2014

Omdat ik biseksueel ben. In Oeganda is dat verboden, net als homoseksualiteit. Sinds de anti-homowet uit 2013 kan ik er zelfs levenslang voor krijgen! Alleen al erover praten is strafbaar. Iedere dag hoorde je over geweld tegen homo's. Ik leefde in grote angst en zocht bescherming. Maar ik kon me nergens meer veilig voelen.

“Iedereen die jou wil beschermen, loopt zelf ook gevaar”

Als je uit de kast komt of ontdekt wordt, kun je alles verliezen. Werk, vrienden, collega's, familie. En iedereen die jou wil beschermen, loopt zelf ook gevaar. Want je bent verplicht om de politie te waarschuwen als je ziet of hoort over homoseksuele contacten. Wie dat niet doet, is strafbaar.

Ik vertrok en moest alles achterlaten in Oeganda, alles voor mijn veiligheid. Familie, vrienden, mijn leven als muzikant. Zelfs mijn kinderen. Maar ik kón niet langer blijven. Ik kon mezelf niet langer voorliegen en verloochenen. Sommige hele goede vrienden heb ik in vertrouwen genomen en over mijn geaardheid verteld. Maar daardoor liepen zij en ik nog meer gevaar. Ik wilde zo graag veilig zijn in een land waar ik gewoon mezelf kan zijn. Dus ik vertrok. In Nederland hoopte ik een veilig leven te kunnen opbouwen, zonder gevaar en geweld. Maar mijn gevoel van onveiligheid werd niet minder toen ik op Schiphol aankwam. Het detentiecentrum daar is een oncomfortabele plek. Bijna inhumaan. Net een gevangenis.

“Ik durfde echt niet te zeggen waarom ik gevlucht was”

Ik werd vastgezet en durfde echt niet te zeggen waarom ik gevlucht was. Ik was doodsbang. Vertrouwde niemand. Toen ik werd verhoord door de politie, hield ik mijn mond. Stel je voor dat de Nederlandse politie me zou verraden aan Oeganda...

Ik kwam in verschillende asielzoekerscentra terecht. Momenteel ben ik nog in gesprek met de IND en een advocaat voor een verblijfsvergunning. Ik hoop zó dat ik hier een leven mag opbouwen. Ik wil aan het werk en daarnaast politicologie studeren. Ik ben erg geïnteresseerd in politiek. Hoe het werkt, hoe systemen zijn ontstaan en in elkaar zitten. Juist omdat er in de Afrikaanse politieke systemen zoveel misgaat.

En nu Muziek maken en zingen houdt me hier op de been. Het ontspant me en maakt me vrolijk in onzekere tijden. Ik ben singer-songwriter van Afrojazz en speel gitaar. In Oeganda trad ik vaak op met mijn band. Mijn droom is om ook hier muziek te maken, te zingen en te toeren. Ik ben druk bezig met het oprichten van een band.

Met alle oorlogen en onveilige situaties op de wereld worden er veel asielaanvragen gedaan in Nederland. Ik snap dat niet iedereen kan worden toegelaten. Maar ik vind wel dat je iedereen als mens moet behandelen, waar ze ook vandaan komen. Veel vluchtelingen en asielzoekers worden erg hard behandeld. Dat is toch geen goede manier van omgaan? Laten we wat liever voor elkaar zijn.

<http://movingpeople.nu/alex>

ISTAHIL (43)

Ik ontvluchtte Somalië in 1991

Omdat in Somalië een burgeroorlog uitbrak. Een smerige oorlog tussen clans. Ik had me daar nooit mee beziggehouden, wie bij welke groep hoort. We zijn allemaal Somaliërs, klaar.

Ik vertrok toen er nog niets aan de hand was. Ik was 19 jaar en basketbalde in het nationale vrouwenteam. Wij vertegenwoordigden Somalië op het Afrikaans kampioenschap in Ethiopië. Spannend! Ik zei mijn familie gedag en zou over veertig dagen weer thuis zijn. Mijn vader zwaaide me uit op het vliegveld. Dat was de laatste keer dat ik hem zag.

“In Nairobi sliep ik op straat, illegaal, zonder geld”

Terwijl we in Ethiopië aan het basketballen waren, brak de burgeroorlog uit in Somalië. Er druppelden berichten binnen maar we realiseerden ons niet echt wat er gebeurde. Later hoorden we dat sommige familieleden van teamgenoten al waren vermoord. Al onze ouders waarschuwden ons om niet terug te komen naar huis. Bijna mijn hele team besloot toen asiel aan te vragen in Ethiopië, maar dat werd geweigerd. De volgende stap was Kenia. Daar kwam ik via een opvangkamp uiteindelijk terecht in de hoofdstad Nairobi. Ik sliep op straat, illegaal, zonder geld.

Ik bedacht dat ik in Ethiopië een hotel had gedeeld met het Keniaanse basketbalteam. Na veel navragen kwam ik erachter dat een van de meisjes bij een bank werkte. Ik ging dagenlang alle banken van Nairobi af om haar te vinden. En dat is me uiteindelijk gelukt! Via haar kreeg ik een tijdelijke slaapplek en vanaf toen kon ik geld sparen om verder te reizen. Dat reizen lukt alleen met mensensmokkelaars. Die hebben in Nairobi gewoon kantoortjes. Voor 800 dollar zouden zij een veilig land uitzoeken. Ik heb toen keihard gewerkt om geld te sparen: huizen schoonmaken, haren vlechten, babysitten.

Na 8 maanden had ik genoeg bij elkaar en ging ik terug naar het smokkelaarskantoortje. Ik moest de volgende dag terugkomen en dan zouden we naar het vliegveld worden gebracht. Maar nadat we op het vliegveld waren aangekomen, kregen we te horen dat het vandaag niet ging lukken. En zo ging het ook de

dag erna, en die daarna. Twee maanden lang reisden we dagelijks naar het vliegveld. En twee maanden lang lukte het niet om weg te komen. Ik werd bang dat ik die 800 dollar voor niets had betaald.

Maar op een dag was het zover, we kregen allemaal een enveloppe met geld en vliegticket. Daar stond ‘Hol-land’ op. Mijn hart bontste in mijn keel toen ik bij ‘mijn’ vliegtuig aankwam. Er stond heel groot op: KLM. Ik was doodsbang en zenuwachtig. Moest ik gewoon het vliegtuig inlopen? Ik waagde het erop, liet mijn ticket zien en mocht plaatsnemen in het vliegtuig.

“Ik had overal kneuzingen en pijn, maar ik had ook niets te verliezen...”

In Nederland wilden politieagenten op Schiphol mij terugsturen naar Kenia. Ik moest een noodplan bedenken en heb mezelf toen van een hoge trap laten vallen. Ik had overal kneuzingen en pijn, maar aan de andere kant: ik had ook niets te verliezen.

Ik werd naar het ziekenhuis gebracht. Na een aantal dagen kwam er iemand van de VN met mij praten. Ik heb alles eerlijk verteld. Toen mocht ik blijven, omdat ze zich realiseerden dat ik niet uit Kenia kwam maar uit Somalië. Ik kreeg een kaartje en ik moest me melden bij een asielzoekerscentrum in Groningen.

“Ik heb mijn vader nooit meer gezien sinds hij me uitzwaaide”

Een tijd later kwam ik in contact met mijn zusje. Zij vertelde me dat de helft van onze familie was vermoord. Mijn ouders leefden gelukkig nog; zij waren ook naar Kenia gevlucht. Een paar jaar later is mijn vader overleden, aan suikerziekte. Ik heb hem nooit meer gezien sinds hij me afzette op het vliegtuig naar Ethiopië.

En nu In het asielzoekerscentrum leerde ik mijn Nederlandse man kennen. Zijn vader was begeleider en hij kwam regelmatig langs. Het was liefde op het eerste gezicht! We zijn inmiddels 23 jaar samen en hebben drie kinderen. Ik werk momenteel als gastouder en in de horeca. Maar basketballen doe ik ook nog steeds hoor!

<http://movingpeople.nu/istahil/>

INAS (40)

Ik ontvluchtte Irak in 2006

Omdat mijn man met de dood werd bedreigd. Hij is sji-iet en werkte sinds 2004 voor een Amerikaans bedrijf. Dat was 'de vijand'. Maar mijn man weigerde ontslag te nemen. Het was oorlog, je had niet zomaar ander werk.

In maart 2006 werd er een aanslag op hem gepleegd. Het was een georganiseerd auto-ongeluk, er bleken fundamentalistische moslims achter te zitten. Hij overleefde, maar we realiseerden ons dat we niet in Irak konden blijven. Het zou een keer misgaan. Nadat hij uit het ziekenhuis kwam, zijn we direct getrouwd en hebben binnen een week alle papieren in orde gemaakt. Mijn familie vond het verschrikkelijk dat we vluchtten. Mijn ouders bleven verdrietig achter met mijn zus en één van mijn broers.

We vertrokken met de auto richting de grens met Jordanië. Per auto reizen was erg onveilig, maar voor een vliegreis hadden we geen geld. Bij de grens mochten we niet verder. Dat mijn man bedreigd werd, kon ze niets schelen. Uiteindelijk lieten ze ons gaan, op voorwaarde dat we na een maand terugkeerden naar Irak.

"Terwijl we ondergedoken zaten, werd ons eerste kindje geboren"

Na die maand in Jordanië moesten we opnieuw een visum aanvragen. Dat hebben we niet gedaan, bang om teruggestuurd te worden. Vanaf toen waren we illegaal. Ik was in die tijd zó boos. Eerst had ik alles: een leuke man, fijne familie, vrienden. En nu gebeurden er voor mijn ogen opeens allemaal verschrikkelijke dingen! En niemand wil je. Ik kon niet geloven dat we in deze situatie beland waren. We doken onder bij mijn oom in Jordanië. Dat was gevaarlijk, zeker ook voor hem. We waren bang dat iemand ons zou verraden. Daar, bij mijn oom, werd ons eerste kindje geboren. Onze dochter.

In Nederland Mijn man ging als eerste naar Nederland, met mijn dochter. Ze woonden in een asielzoekerscentrum.

"Mijn dochter wist niet meer wie ik was"

Na negen maanden kwam ook ik naar Nederland. Ik had mijn dochter al die tijd niet gezien. Ze wist niet meer wie ik was. Ze wilde niet dat ik haar vasthield. Ik was een vreemde voor haar.

Hier wilde ik direct een nieuw leven opbouwen, gewoon tussen de Nederlanders. Maar in het asielzoekerscentrum realiseerde ik me pas écht wat er was gebeurd. Ik huilde alleen maar, om mijn ouders, mijn land, mijn huis. En ondanks het feit dat ik nu veilig was, was ik nog steeds bang. Die angst blijft lang in je hoofd zitten.

"Ik deed mijn hoofddoek af om meer contact te krijgen"

We kregen een huis in Hoofddorp, maar niemand praatte met ons. Het feit dat ik een hoofddoek droeg werkte ook niet mee. Dus heb ik hem afgedaan, om meer contact te krijgen. In Irak is een hoofddoek dragen verplicht, hier heb je de vrijheid om dat niet te doen. Dus dan doe ik het niet. Ook al ben ik nog steeds moslim.

En nu Inmiddels heb ik heel veel leuke contacten hier. Ik ben heel gelukkig. Wel zou ik graag weer aan het werk willen. Ik ben van huis uit boekhouder, daar heb ik voor gestudeerd. Ik ben veel aan het solliciteren, maar tevergeefs. Dus als mensen nog een boekhouder zoeken: hierbij bied ik mijzelf aan!

<http://movingpeople.nu/inas>

JIHIN (28)

Ik ontvluchtte Syrië in 2013

Omdat de Syrische burgeroorlog voor ons te gevaarlijk werd. Mijn man en ik woonden in Damascus. Hij werkte als arts, ik stond voor de klas. We hadden het goed samen. We wilden een gezinnetje beginnen. We hadden goed gespaard, een mooi huis, land, geld en een toekomst.

“Onze wijk werd het toneel van zware gevechten”

Totdat in 2011 de opstanden tegen president Assad uitbraken. Ook in Damascus werd vreedzaam geprotesteerd, maar het regeringsleger sloeg de opstanden steeds vaker neer met grof geweld. Het escaleerde uiteindelijk in die vreselijke burgeroorlog. Onze wijk werd het toneel van zware gevechten tussen leger en opstandelingen. Luchtaanvallen waren aan de orde van de dag. Bommen vernielden onze stad.

We moesten weg! Onze pasgeboren zoon Ahmed was amper vier weken oud. Kort daarna werden er in onze oude buurt chemische wapens ingezet, waardoor veel mensen gestikt zijn en dood neervielen.

We vertrokken met de auto voor een reis langs de vele bewakingsposten van het leger. Wonder boven wonder lukte het om de grens met Libanon over te steken. In de hoofdstad namen we een vliegtuig naar Egypte. Omdat mijn man familie had in Nederland, wilden we uiteindelijk heel graag daarheen.

“Het was een lange tocht op een veel te volle boot”

In Egypte zochten we een smokkelaar om ons te helpen naar Europa over te steken. Dat was de enige manier om weg te komen. We gaven hem al ons spaargeld en vertrokken 's nachts per boot naar Italië. Het zou kort duren en goed geregeld zijn, dus we durfden het aan.

Maar het werd een hel. Het was een lange tocht op een veel te volle boot. Er waren veel families met kleine kinderen. Er was geen eten, veel mensen werden ziek. Ik kon Ahmed alleen met wat water voeden omdat mijn melkproductie was gestopt.

Toen er een storm opstak, dacht ik dat dit het einde zou zijn. Iedereen was doodsbang. Na een paar uur, denk ik, hoorden we een helikopter en zagen we een reddingsboot. Die heeft ons geholpen aan de kant te komen. We waren zo ontzettend opgelucht! Ik ben die mensen zo dankbaar dat ze ons gered hebben.

In Nederland kwamen we uiteindelijk in een asielaanvraagcentrum. Het doet me veel pijn om beelden uit Syrië te zien. Te zien wat IS en Assad aanrichten. Alles is verwoest, er is nauwelijks wat van dit mooie land over! Want dat was het, een prachtig land. Nu zijn steden kapotgeschoten, honderdduizenden mensen zijn omgekomen en miljoenen zijn gevlucht.

Ik wil gewoon dat de oorlog stopt. Maar zelfs als iedereen morgen de wapens neerlegt, duurt het nog tientallen jaren voordat het land weer een beetje kan worden opgebouwd.

En nu hoop ik zo dat we even wat rust krijgen. We moeten helemaal opnieuw beginnen. We hadden alles, nu hebben we niks meer. Alleen elkaar. We willen weer een leven opbouwen met z'n drietjes. Voor onszelf, maar vooral ook voor Ahmed. Mijn grootste wens is om hem te laten opgroeien in vrede en veiligheid. En met een toekomst.

<http://movingpeople.nu/jihin/>

BAHRAM (20)

Ik ontvluchtte Iran in 2010

Omdat er grote problemen ontstonden toen mijn moeder overstapte van de islam naar het christendom. Mijn vader had ook al een tijdje het gevoel dat hij zich niet meer thuis voelde bij de islam. Maar hij durfde dat niet te zeggen, totdat mijn moeder ervoor uitkwam. Toen bleken ze hetzelfde te denken.

“Mijn moeders naam stond op die lijst”

Naar de kerk gaan was niet makkelijk voor mijn moeder. De Basij, de islamitische politie, houdt alles in de gaten. Mijn moeder ging bij een ondergrondse kerk in onze woonplaats Isfahan, maar die werd ontdekt. Inclusief een lijst met namen van bezoekers. Mijn moeders naam stond op die lijst. Tegelijk werd in onze straat een hele familie vermoord door de Basij. Hetzelfde kon met ons gebeuren.

“’s Nachts zijn we stiekem de grens overgestoken”

We vertrokken en lieten alles achter. Via mijn oom vonden we een smokkelaar. Te voet en met de bus reisden we naar de grens met Armenië. ‘s Nachts zijn we stiekem de grens overgestoken.

De smokkelaar gaf ons neppaspoorten en vliegtickets naar Amsterdam. Op Schiphol zouden in een wc nieuwe valse paspoorten klaarliggen, waarmee we naar Canada konden doorreizen. Op Schiphol zijn we meteen naar de toiletten gelopen, maar uren later was er nog steeds niemand. We waren bang dat de smokkelaar ons had bedonderd. We konden nergens heen. We waren doodop en hadden twee dagen niet gegeten.

Uit wanhoop is mijn moeder toen naar de marechaussee gegaan om ons aan te geven. Met een tolk heeft zij huilend het hele verhaal verteld en gevraagd of ze ons wilden terugsturen naar Armenië. Maar de marechaussee zei dat ze ons konden helpen. We konden een asielaanvraag doen.

In Nederland kwamen we terecht in het aanmeldcentrum van Schiphol. Mijn broer en ik waren in die tijd heel boos op onze moeder dat ze ons dit had aange-

daan. Ik werd depressief en moest hulp zoeken bij psychologen.

“Ik heb het gevoel dat ik mijzelf heb achtergelaten in Iran”

Tegelijk zag ik dat het christendom mijn moeder rustiger had gemaakt. Die verandering van geloof had haar goed gedaan. We zagen dat we veel dingen waren verloren, maar ook dat we een nieuw, goed leven hadden gevonden. Toen besloten mijn broer en ik om ook christelijk te worden. Via een Afghaanse man in het AZC kregen we het adres van een kerk in de buurt.

En nu zijn mijn broer en ik een Facebookgroep gestart voor christelijke Iraniërs. Er zitten ook mensen bij die betrokken zijn bij de geheime kerken in Iran. Dat is niet makkelijk en ook niet zonder gevaar. Op dit moment hebben christenen in Iran het erg moeilijk.

Hoewel we hier in alle vrijheid ons geloof kunnen uiten, willen mijn broer en ik toch graag nog eens terug. Ik heb het gevoel dat ik mijzelf heb achtergelaten in Iran. In Isfahan willen we ons inzetten voor de kerk daar. Zo kunnen we de droom van onze moeder verwezenlijken.

<http://movingpeople.nu/bahram/>

HALAT (43)

Ik ontvluchtte Irak in 1988, ik was toen 16 jaar oud

“Tegen chemische wapens kun je niet vechten”

Omdat het leger van Saddam Hoessein een bloedige campagne begon tegen Iraakse Koerden, waartoe ik behoort. Een deel van mijn familie was lid van de Koerdische Democratische Partij (KDP) en onderdeel van de Peshmerga. Saddam voerde dodelijke gifgasaanvallen op ons uit. Het kwam zó dichtbij. Het was kiezen tussen leven of dood. Tegen chemische wapens kun je niet vechten.

We vertrokken en konden alleen dingen meenemen die we echt nodig hadden, dus een paar kleren. Mijn vader zei dat we nog zouden terugkomen. We vluchtten te voet, samen met een heleboel andere Koerden. Drie dagen lopen naar de grens met Turkije, terwijl om ons heen bombardementen plaatsvonden.

“Het was kiezen tussen leven of dood”

Ik was erg boos en verdrietig. Ik wist niet waar we heen konden en wat er ging gebeuren. Toch hadden wij nog geluk dat we niet waren aangevallen. Dat er binnen onze familie niemand was gedood. Ik kende andere mensen van wie de hele familie was omgekomen.

Drie jaar lang woonden we in een vluchtelingenkamp in Turkije, hopen op een terugkeer naar Irak. We deelden eten, verhalen en herinneringen aan ons oude dorp, waar inmiddels niks meer van over was. Ons brood bleek vergiftigd te zijn

In 1991 kregen mijn man en ik onze dochter. Na de geboorte was ik op weg vanuit het ziekenhuis en at ik een broodje. Het smaakte vreemd. Ik vertrouwde het niet echt, maar at er toch wat van. Later hoorden we dat het brood vergiftigd was. En via mijn borstvoeding had mijn dochter het ook binnen gekregen. Allebei hebben we heel veel overgegeven. Het gif was via de bakkerij in het brood gekomen, die bleek gekocht door het regime van Saddam Hoessein. Er zijn veel mensen aan overleden. Mijn dochter is nog steeds erg vaak ziek, ik weet zeker dat het door dat brood komt.

Zelfs in het kamp waren we nu dus niet meer veilig. We konden ook niet terug naar Irak, daar was net de

Golfoorlog uitgebroken. We hoorden steeds meer verhalen over Europa. Mijn man werkte in het kamp dus we hadden een klein beetje geld gespaard. Dat geld hebben we gegeven aan mensensmokkelaars die ons hielpen weggelopen. Dat was de enige manier.

In Nederland was het leven in asielzoekerscentra erg moeilijk. Je moet opnieuw beginnen. Ik kon wel een beetje Engels, maar niet heel goed. En je mag niets doen. Niet naar school, niet werken, geen taallessen volgen.

Ze hebben natuurlijk gelijk dat ze het allemaal goed willen uitzoeken voordat je een verblijfsvergunning krijgt. Maar het wachten duurt lang als je niets mag doen. Ik wilde erbij horen. Ik deed alles om maar te helpen in het asielzoekerscentrum. Koffie en thee maken, op kinderen passen. En ieder Nederlands woord dat ik zag, schreef ik op om de taal te leren.

In 1994 kregen we een verblijfsvergunning. Vanaf toen ging ik Nederlandse les volgen en op de school van mijn kinderen meehelpen met overblijven. Ik en mijn man wilden vooral aan de slag, werken. Je wil niet afhankelijk zijn van een uitkering. Ik deed mijn best om mijn kinderen een goede toekomst te geven.

En nu Mijn oudste is begonnen met de studie Gezondheidswetenschappen. Daar ben ik trots op! Ooit wil ikzelf ook nog de opleiding afmaken waarmee ik in Irak begonnen was. Een opleiding tot rechter.

“Niemand verlaat vrijwillig zijn land en huis”

Als ik nu het grote aantal vluchtelingen zie, beschouw ik die mensen als slachtoffers. Ze willen gewoon leven! Vooral ook voor hun kinderen. Niemand verlaat vrijwillig zijn land en huis.

Hier in Nederland leven we allemaal samen, met allemaal een andere achtergrond. Hier voel je je veilig. En je hebt rechten als vrijheid van meningsuiting, delen en discussiëren. Dat vind ik belangrijk. Het zijn waarden die ik hier leerde. Ik zou ze graag nog eens naar Irak brengen.

<http://movingpeople.nu/halat/>

MOVING PEOPLE

FINANCIEEL VERSLAG

POWEROFARTHOUSE

WE CAN'T SAY WE DON'T KNOW

EINDAFREKENING

Hieronder treft u de begrote en de uiteindelijke gerealiseerde kosten aan. Een aantal opmerkingen:

Organisatiekosten

Er zijn feitelijk veel meer organisatie-uren gemaakt dan we in de eindafrekening in rekening brengen. De daadwerkelijke uren komen neer op ruim 450 uur. We hadden echter slechts 300 uur begroot. Studio SAZZA (waar vanuit de programma-manager gedetacheerd wordt aan Power of Art House) heeft ervoor gekozen deze extra uren niet in rekening te brengen zodat stichting Power of Art House niet te zwaar financieel belast wordt.

Productiekosten

De materiaalkosten vielen uiteindelijk iets lager uit. Vandaar dat het totaalbedrag ook iets lager is uitgevallen.

Eigen bijdrage

De eigen bijdrage wordt mogelijk gemaakt door de financiële ondersteuning van Studio Sazza. De lening is omgezet naar een gift.

BEGROTING Moving People 11-08-2015			
Inclusief BTW			
	prijs/eenheid	aantal	Incl BTW
ORGANISATIE			
projectcoördinatie, externe partners	€ 50,00	100	€ 5.000,00
conceptontwikkeling, research	€ 50,00	60	€ 3.000,00
creatief concept + uitwerking*	-	-	-
communicatie	€ 50,00	70	€ 3.500,00
productie	€ 50,00	70	€ 3.500,00
SUBTOTAAL			€ 15.000,00

GEREALISEERD Moving People 31-12-2015			
Inclusief BTW			
	prijs/eenheid	aantal	Incl BTW
ORGANISATIE			
projectcoördinatie, externe partners	€ 50,82	100	€ 5.082,00
conceptontwikkeling, research	€ 50,82	60	€ 3.049,20
creatief concept + uitwerking*	-	-	-
communicatie	€ 50,82	70	€ 3.557,40
productie	€ 50,82	70	€ 3.557,40
SUBTOTAAL			€ 15.246,00

PRODUCTIEKOSTEN			
Productie 3D scans / prints	€ 10,00	100	€ 1.000,00
Productie mallen	€ 100,00	50	€ 5.000,00
Materiaal (verf & gips)	€ 1,25	10.010	€ 12.512,50
Productie beeldjes (gieten en schilderen)	€ 1,21	10.010	€ 12.112,10
Stickers MovingPeople.nu		10.010	€ 370,00
Verspreiding beeldjes			€ -
SUBTOTAAL			€ 30.994,60
Communicatiekosten			
Website		-	€ -
Drukkosten div			€ 200,00
SUBTOTAAL			€ 200,00
Overige kosten			
Reiskosten			€ 200,00
Onvoorzien			€ 300,00
SUBTOTAAL			€ 500,00
SUBTOTAAL			€ 31.694,60
TOTAAL			€ 46.694,60

PRODUCTIEKOSTEN			
Productie 3D scans / prints	€ 10,83	100	€ 1.083,27
Productie mallen	€ 49,61	100	€ 4.961,00
Materiaal (o.a. verf, gips, lijm, kwasten, buddies, lak)	€ 0,83	10010	€ 8.280,29
Productie beeldjes (gieten en schilderen)	€ 1,21	10010	€ 12.100,00
Stickers MovingPeople.nu	€ 0,04	10010	€ 369,05
Verspreiding beeldjes			€ 95,15
SUBTOTAAL			€ 26.888,76
Communicatiekosten			
Website			€ -
Drukkosten div			€ 259,41
SUBTOTAAL			€ 259,41
Overige kosten			
Reiskosten			€ 90,21
Onvoorzien / overig			€ 54,50
SUBTOTAAL			€ 144,71
SUBTOTAAL			€ 27.292,88
TOTAAL			€ 42.538,88

Dekkingsplan aug 2015			
			Bedrag
Particuliere donaties			€ 3.000,00
Crowdfunding			€ 6.000,00
Stichting Fonds Stoeldraaier			€ 2.500,00
Fonds 1818			€ 5.000,00
Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK)			€ 8.500,00
Draagvlakactiviteitenfonds Vluchtelingenwerk (DAF)			€ 5.000,00
Lening Studio Sazza			€ 8.494,00
Eigen bijdrage			€ 8.200,00
TOTAAL			€ 46.694,00

Gerealiseerde inkomsten 31-12-2015			
			Bedrag
Donaties			€ 3.490,00
Crowdfunding			€ 5.999,56
Stichting Fonds Stoeldraaier			€ 2.500,00
Fonds 1818			€ 4.000,00
Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK)			€ 6.800,00
Draagvlakactiviteitenfonds Vluchtelingenwerk (DAF)			€ 5.000,00
Eigen bijdrage			€ 12.049,32
Nog te ontvangen			
Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK)			€ 1.700,00
Fonds 1818			€ 1.000,00
TOTAAL			€ 42.538,88

POWEROFARTHOUSE

WE CAN'T SAY WE DON'T KNOW

CONTACT

Wilt u meer weten over **POWEROFARTHOUSE**?

Bel gerust: 020 364 24 65

of stuur een mail naar info@powerofarthouse.nl

t.a.v. Saskia Stolz

Veemkade 238

1019 HD Amsterdam

020-364 24 65

www.powerofarthouse.nl

POWEROFARTHOUSE is een stichting zonder winstoogmerk.

K.v.K. 62479989

POWEROFARTHOUSE.NL